

Ewangelia na niedzielę: Wielkie serca potrafią służyć

Ewangelia z niedzieli 29 tygodnia okresu zwykłego (rok B) wraz z komentarzem. «Kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem wszystkich». Duch służby odpowiada na pragnienie wielkości, jakie znajduje się w naszym sercu. Pokazuje nam, że prawdziwy ludzki wzrost przechodzi poprzez powodowanie wzrostu innych osób, a nie poprzez panowanie nad ich życiem.

Ewangelia (Mk 10, 35-45)

Jakub i Jan, synowie Zebedeusza, podeszli do Jezusa i rzekli:

«Nauczycielu, pragniemy, żebyś nam uczynił to, o co Cię poprosimy».

On ich zapytał: «Co chcecie, żebym wam uczynił?»

Rzekli Mu: «Daj nam, żebyśmy w Twojej chwale siedzieli jeden po prawej, a drugi po lewej Twojej stronie».

Jezus im odparł: «Nie wiecie, o co prosicie. Czy możecie pić kielich, który Ja mam pić, albo przyjąć chrzest, którym Ja mam być ochrzczony?»

Odpowiedzieli Mu: «Możemy».

Lecz Jezus rzekł do nich: «Kielich, który Ja mam pić, wprowadzie pić będziecie; i chrzest, który Ja mam przyjąć, wy również przyjmiecie. Nie

do Mnie jednak należy dać miejsce po mojej stronie prawej lub lewej, ale dostanie się ono tym, dla których zostało przygotowane».

Gdy usłyszało to dziesięciu pozostałych, poczęli oburzać się na Jakuba i Jana. A Jezus przywołał ich do siebie i rzekł do nich:

«Wiecie, że ci, którzy uchodzą za władców narodów, uciskają je, a ich wielcy dają im odczuć swą władzę. Nie tak będzie między wami. Lecz kto by między wami chciał się stać wielkim, niech będzie sługą waszym. A kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem wszystkich. Bo i Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służyono, lecz żeby służyć i dać swoje życie jako okup za wielu».

Komentarz

Wydaje się, że Jakub i Jan w drodze do Jerozolimy zdają sobie sprawę, że życie Pana Jezusa dochodzi do swojego punktu kulminacyjnego. Być może odnoszą wrażenie, że popularność Nauczyciela jest w tym momencie największa, i że przy nadarzającej się okazji publicznie ukaże się jako Mesjasz. Królowanie Jezusa miałyby się za chwilę rozpocząć i chcą zapewnić sobie dobrą pozycję w rządzie Jego królestwa.

Pan nie zniechęca się ograniczonym spojrzeniem Jakuba i Jana. Co więcej, korzysta z okazji, aby wytłumaczyć Dwunastu kluczowy aspekt jego nauczania: że wielkimi w jego królestwie są ci, którzy potrafią służyć.

Pan Jezus patrzy z realizmem, bez żadnego rodzaju naiwności, na pragnienie panowania, które kryje się w wielu sercach. „Wiecie, że ci,

którzy uchodzą za władców narodów, uciskają je, a ich wielcy dają im odczuć swą władzę”. Są osoby, które myślą, że aby być wielkimi, należy narzucić swoją wolę innym, kontrolować ich życie, wycisnąć wszystko co mogą dać, myśląc jedynie o własnych korzyściach. To osoby, które przez moment są na szczycie, ale po upływie pewnego czasu, wywołują odrzucenie ze strony innych osób.

Duch służby odpowiada na pragnienie wielkości, jakie znajduje się w naszym sercu. Jednakże pokazuje nam, że prawdziwy ludzki wzrost przechodzi poprzez powodowanie wzrostu innych osób, a nie poprzez panowanie nad ich życiem. Pragnienie służby otwiera nas na nieskończone horyzonty: każda osoba którą napotykamy może otrzymać od nas jakąś przysługę, choćby niewielką. Osoba usłużna dotyka życia wielu ludzi i sprzyja ich

przemianie. Jest wielkoduszna, ponieważ nie szczędzi wysiłków, aby pomóc innym.

Historia Kościoła jest naznaczona świętymi, którzy potrafili służyć. Możemy pomyśleć o postaci św. Wawrzyńca męczennika, troszczącego się o ubogich chrześcijan z Rzymu; o świętym Marcynie, który podzielił się swoim płaszczem z biedakiem; czy o żyjącej całkiem niedawno świętej Teresie z Kalkuty, troszczącej się o chorych i porzuconych w Indiach.

Św. Josemaría zachęca nas do kontemplacji jak Chrystus króluje służąc, i wyciąga pewien wniosek: „Jeśli pozwolimy, aby Chrystus królował w naszej duszy, nie będziemy podporządkowywać sobie innych, lecz będziemy sługami wszystkich ludzi. Służba - jakże lubię to słowo! Służyć mojemu Królowi, a dla Niego wszystkim tym, którzy

zostali odkupieni Jego krwią” (*To Chrystus przechodzi*, nr 182). Taka jest wspaniała misja chrześcijan: wielkoduszne słuzenie wszystkim duszom.

Rodolfo Valdés // Zdjęcie: Mat Napo Unsplash

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/gospel/niedziela-29zwyklyb/>
(26-03-2026)